

# NOVIČNIK LOŠKEGA MUZEJA

## APRIL 2018



Loški muzej Škofja Loka  
Grajska pot 13  
4220 Škofja Loka  
T: 04 517 04 00  
E: [pr@loski-muzej.si](mailto:pr@loski-muzej.si)  
[www.loski-muzej.si](http://www.loski-muzej.si)

### ODPIRALNI ČAS LOŠKEGA MUZEJA V APRILU



Dragi obiskovalci, obveščamo vas, da bodo vrata muzeja in Galerije Ivana Groharja na velikonočno nedeljo, 1. aprila, zaprta. Vabimo pa vas, da nas obiščete v ponedeljek, 2. aprila. Muzej bo odprt po rednem urniku od 10. do 17. ure, Galerija Ivana Groharja na Mestnem trgu pa od 10. do 14. ure. Dobrodošli!

Muzej in Galerija Ivana Groharja bosta prav tako odprta 27. aprila, po istem urniku.

1. 4. 2018, Velika noč: ZAPRTO

2. 4. 2018, Velikonočni ponedeljek: ODPRTO  
Muzej: 10.00–17.00, Galerija Ivana Groharja: 10.00–14.00

27. 4. 2018, Dan upora proti okupatorju: ODPRTO  
Muzej: 10.00–17.00, Galerija Ivana Groharja: 10.00–14.00



## Delavnica za otroke: Kako leti zmaj in kako človek?

sobota, 7. april 2018, ob 11.00

Pedagoška delavnica Loškega muzeja, Grajska pot 13

Udeleženci delavnice se bodo seznanili z zanimivim, a tudi nevarnim športom – skoki BASE. Eden uspešnejših skakalcev BASE je Ločan Stane Krajnc. Loškemu muzeju je podaril svojo opremo za izvajanje skokov – wingsuit, ki je razstavljena v zbirki Šport na Loškem. Skupaj bomo spoznali kaj je tisto kar omogoča letenje tudi človeku, kaj vse skakalci in jadralci potrebujejo, od kod vse skačejo in kako skoki potekajo. Svoje znanje bomo prenesli tudi v prakso in izdelali vsak svojega zmaja ter preverili kako dobri smo v spuščanju zmajev. Delavnica je primerna za otroke od 7 do 12 let in traja 1,5 ure. Cena delavnice je 3 EUR. Prijave na delavnico zbiramo na [jana.fojkar@loski-muzej.si](mailto:jana.fojkar@loski-muzej.si) do petka, 6. 4. 2018.



## Odprtje razstave Prosojni dokumenti časa, Fotografije na steklo iz depoja Loškega muzeja

sreda, 18. april, 19.30, Galerija Ivana Groharja

V Loškem muzeju hranimo tematsko in avtorsko raznoliko zbirko negativov na steklo. Nekaj tisoč steklenih plošč je bilo ali darovano ali pa jih je muzej odkupil. Odločili smo se, da prvič v zgodovini muzeja razstavimo to dragoceno in še neobdelano zbirko negativov na steklo. Ob razstavi se je Loški muzej povezal z Narodnim muzejem Bosne in Hercegovine v Sarajevu, ki ravno tako hrani obsežen fond (5000) negativov na steklene plošče. Avtor fonda v Narodnem muzeju BiH je Fratišek Topić (1885–1919). Tako kot naše tudi njihove fotografije nosijo veliko dokumentarno vrednost.

Kustosinja razstave je Biljana Ristić.

Vabimo vas, da se pred odprtjem razstave, **ob 18. uri, v muzejski dnevni sobi na Loškem gradu** udeležite predavanja direktorja Narodnega muzeja Bosne in Hercegovine **Mirsada Sijarića: 130 let Narodnega muzeja Bosne in Hercegovine**. Predavanje bo potekalo v bosanskem jeziku in ne bo prevajano.

## Študijski krožek LOČANKE

torek, 24. april 2018, 17.00

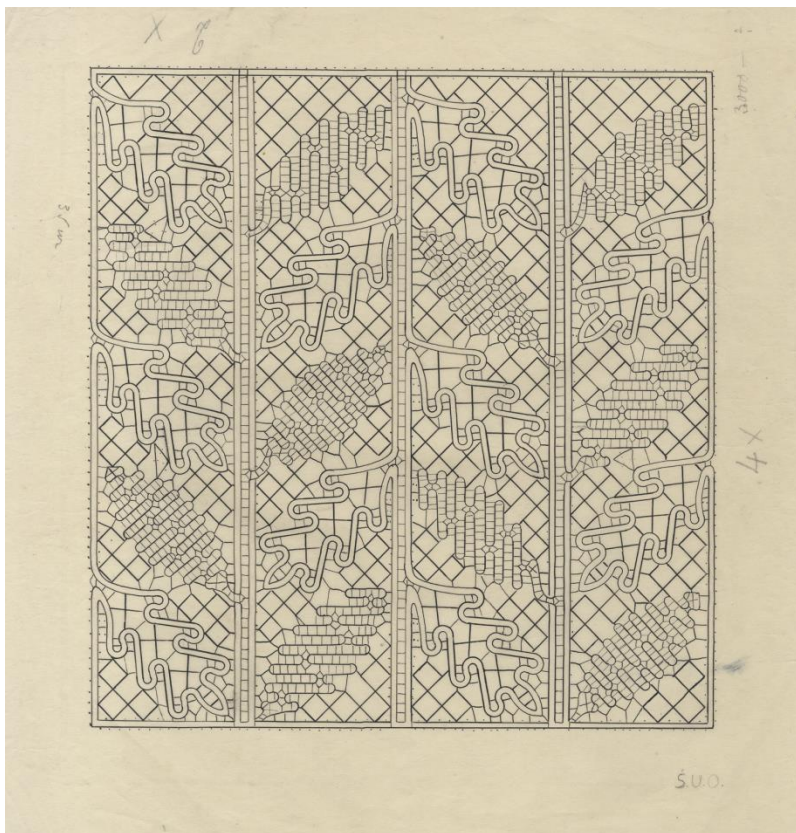
Dnevna soba Loškega muzeja



Pogosto ugotavljamo, da so ženske v slovenski zgodovini spregledane. Najpogostejši ženski vlogi v zgodovini sta bili materinska in gospodinjska. Na Slovenskem so ženske aktivnejše, zlasti na literarnem področju, začele nastopati v javnosti šele sredi 19. stoletja. Volilno pravico pa so dobile veliko pozneje, v drugi polovici 20. stoletja.

Tudi na Loškem so živele in delale uspešne ženske na mnogih poklicnih področjih. Od umetnosti in književnosti pa vse do znanstvenih in vodstvenih poklicev. Pa vendar (pre)malo vemo o njih. Zato smo v Loškem muzeju v preteklih letih zbirali podatke o pomembnih ženskah in pri kriterijih izbora upoštevali njihovo uveljavljenost na različnih področjih na Loškem, v Sloveniji, v Evropi in celo v svetu. Predstavljamo jih v knjigi Pomembnejše osebnosti na Loškem, ki je na ogled v Zbirki Loško gospostvo. Konec leta 2016 smo z študijskim krožkom »Ločanke« začeli odstrati tančico skrivnostne zgodovine žensk na Loškem. Ne le tistih pomembnih, ki so bile javnosti znane, temveč tudi vsakdanjih mater in gospodinj.

Z zbiranjem predmetov, pregledovanjem arhivskega gradiva in beleženjem ustnih pričevanj želimo »Ločankam« dati mesto v zgodovinopisju loškega področja. Vabljeni!



Vzorec Hrastov list, avtorica Marica Albreht, Žiri.

Na povabilo doc. dr. Mateje Habinc, vodje katedre za Etnologijo Slovenije na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo na Univerzi v Ljubljani, sta kustosinji za etnologijo Mojca Šifrer Bulovec iz Loškega muzeja Škofja Loka in Mojca Ferle iz MGML, Mestnega muzeja Ljubljana, predstavili vpis Klekljanje slovenske čipke v Register žive kulturne dediščine Slovenije. Predstavitev je potekala v okviru predmeta Etnologija Slovenije 2, za študente 1. in 2. letnika omenjene študijske smeri, dne 12. 3. 2018.

Predavateljici sta študentom predstavili »Klekljanje slovenske čipke«, ki ima na območju Slovenije skoraj stoletno neprekinjeno tradicijo. Razvilo se je na ozemlju Slovenije, ki je po prvi svetovni vojni pripadal Kraljevini Jugoslaviji. Za klekljano slovensko čipko so značilni motivi, povzeti tudi po ljudskih motivih in ornamentih ali pa so bili oblikovani na novo. Vodilno vlogo pri nastanku »klekljanje slovenske čipke« je imela Ljubljana kot slovenska prestolnica, v kateri so delovale ustanove, ki so v določenem zgodovinskem trenutku prevzemale pobudo in usmerjale razvoj klekljane slovenske čipke. Pri svojih delu so se v veliki meri usmerjene proti klekljarskima območjema Poljanske in Selške doline s središči v Žireh, Gorenji vasi in Železnikih ter Polhograjskega hribovja in Horjula. Enota »Klekljanje slovenske čipke« je bila 2015. vpisana v Register žive kulturne dediščine Slovenije. Skupaj z enoto »Klekljanje idrijske čipke« je **klekljanje čipka** leta 2016 razglašeno za **živo mojstrovino državnega pomena**.

Predavanju je sledila zanimiva diskusija s študenti in doc. dr. Mateje Habinc. Pogovor je potekal o zgodovini klekljane čipke na Slovenskem, njeni uporabni vrednosti v posameznih časovnih obdobjih, razvoju in nosilcih enote »Klekljanje slovenske čipke«, pomen čipke v današnjem času ter o vlogi in pomenu Registra žive kulturne dediščine Slovenije.

Prispevek pripravila Mojca Šifrer Bulovec



## Razstava Kulturna doživetja Škofjeloškega

Rokodelski center DUO Škofja Loka

6. 3. – 7. 4. 2018

V Rokodelskem centru DUO Škofja Loka smo v torek, 6. Marca, odprli razstavo z naslovom Kulturna doživetja Škofjeloškega. Razstava predstavlja rezultate projekta, zaključenega januarja 2018, v katerem se je povezalo pet partnerjev iz škofjeloškega območja: Občina Žiri z Muzejem Žiri, Občina Gorenja vas – Poljane s Šubičevo hišo, Javni zavod Ratitovec z Muzejem Železniki, Rokodelski center DUO Škofja Loka in Loški muzej Škofja Loka.

V okviru projekta smo preko zgodb, ki pripovedujejo o ustvarjalnosti ljudi na Škofjeloškem, obogatili ponudbo kulturnih centrov na tem območju in jih povezali v nov turistični produkt – transverzalo kulturnih centrov. Na razstavi si je mogoče ogledati vse tisto, kar obiskovalce vabi k odkrivanju in doživljanju zgodovine, tradicije, rokodelske in umetniške ustvarjalnosti, ki jo predstavljajo sodelujoče institucije. Loški muzej se predstavlja z novim pedagoškim programom za samostojno uporabo – Kokijevim nahrbtnikom. Program je namenjen družinskemu raziskovanju muzejskih zbirk s pomočjo delovnega zvezka in radovednega papagaja Kokija.

Razstava je na ogled do 7. aprila 2018.



## Odprtje nove pasijonske sobe v Škofji Loki

Na slovesnosti ob odprtju nove Pasijonske sobe v petek, 23. 3. 2018, je župan občine Škofja Loka mag. Miha Ješe podelil tudi priznanja zaslužnim za ohranjanje dediščine Škofjeloškega pasijona.

Med prejemniki je bil tudi kustos Loškega muzeja Jože Štukl, ki je priznanje prejel za zasluge pri pripravi nominacije in uspešnem vpisu Škofjeloškega pasijona na UNESCOV Reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine človeštva. Med udeleženci prireditve sta bili poleg ostalih gostov tudi generalna direktorica direktorata za kulturno dediščino na Ministrstvu za Kulturo RS mag. Ksenija Kovačec Naglič in državna sekretarka Damjana Pečnik.



## MUZEJSKE ZANIMIVOSTI

Evropska unija je leto 2018 razglasila za evropsko leto kulturne dediščine. Namen evropskega leta kulturne dediščine je čim več ljudi spodbuditi k odkrivanju in doživljanju kulturne dediščine Evrope, izpostaviti kulturno dediščino kot osrednjo komponento kulturne identitete, okrepiti zavedanje o naši izjemi skupni kulturni dediščini in vrednotah, ki jih predstavlja dediščina. Slogan letošnjega leta je: **Naša dediščina: kjer preteklost sreča prihodnost.**

Tudi v Loškem muzeju se bomo to leto še bolj aktivno trudili predstavljati kulturno dediščino in njen pomen, zato vam bomo v mesečnem novičniku redno predstavljali drobne zanimivosti iz bogate zakladnice naše skupne dediščine.

Več o Evropskem letu kulturne dediščine si lahko preberete na: [www.zvkds.si/sl/elkd](http://www.zvkds.si/sl/elkd).





Naslovna stran bratovščinske knjige *Myrrhen-Gärtlein*, natisnil Jožef Tadej Mayr v Ljubljani 1690.

## IZPOSTAVLJAMO v MUZEJSKI VITRINI

V knjižnici Loškega muzeja Škofja Loka je poleg strokovne literature tudi sedem zbirk starejšega knjižnega gradiva. To so zapuščine osebnih knjižnic ali pa zapuščane nekdanjih, ukinjenih knjižnic, ki so v muzej prišle kot celota. V njih je več sto antikvarnih izdaj – knjig, ki so izšle pred letom 1800 in zaradi svoje starosti izpolnjujejo pogoje za razglasitev za kulturni spomenik. Zaradi kulturno-zgodovinske vrednosti številne med njimi presegajo lokalni pomen in so del slovenske pisne kulturne dediščine. Taka je tudi drobna knjižica z naslovom *Myrrhen-Gärtlein* iz Tavčarjeve knjižnice na Visokem.

Knjižica s polnim naslovom *Myrrhen-Gärtlein der hochlöblichen Bruderschaft Jesu Christi Todt-Angst am h. Creutz vmb Erlangung eines seeligen Ends* (v slovenskem prevodu *Vrtiček mire milostne bratovščine umirajočega Kristusa*) je izšla leta 1690 v Ljubljani, v Mayrjevi tiskarni. Zaradi svoje starosti in redkosti je dragocen dokument tiskarske in izdajateljske dejavnosti druge polovice 17. st. na Slovenskem.

Knjigo je izdala in založila jezuitska Bratovščina umirajočega Kristusa, ki je bila leta 1660 ustanovljena v

Ljubljani. Poleg plemstva je Bratovščina tako na Kranjskem kot v sosednjih deželah vključevala ljudi vseh stanov. Že v letu ustanovitve je štela 2.000 članov, v času izida te knjige, ki je bil tudi čas največjega razcveta Bratovščine, pa kar 80.000 članov. Kot pove že njen naslov *Myrrhen-Gärtlein* oz. *Vrtiček mire* (miro se povezuje z maziljenjem) – je knjiga namenjena pasijonski pobožnosti, to je molitvi in premišljevanju Kristusovega trpljenja in smrti. Je torej nekakšen priročnik s priporočili, katere molitve oz. pobožnosti naj člani bratovščine opravijo tekom dneva, tedna, meseca, četrletja in leta. Bratovščina jo je poklonila vsem svojim članom z namenom, da bi jih navajala na bratovščinska pravila in da bi se spomnili svojih dolžnosti glede molitve ter skrbi za bližnje.

Še več pa lahko izveste ob ogledu Muzejske vitrine v Loškem muzeju, kjer je še vedno na ogled tudi kip Marija avtorja Josipa Grošlja, ki smo ga predstavili v prejšnjem novičniku.

Prispevek o Knjižici *Myrrhen-Gärtlein* je pripravila Mira Kalan.



Dekleta iz Brda nesejo žegen v cerkev sv. Križa nad Srednjo vasjo v Poljanski dolini, 1932. Fototeka Loškega muzeja.

**Velika noč** je največji in najstarejši krščanski praznik. Na veliko noč se kristjani spominjajo Kristusovega vstajenja. Velika noč je določena po judovskem - luninem koledarju vedno na prvo nedeljo po prvi spomladanski polni luni. Resne priprave na praznovanje se pričnejo po cvetni nedelji, ko se spominjamo prihoda Kristusa v Jeruzalem.

V ponedeljek in torek so ljudje temeljito počistili hišo in njeno okolico. Osrednji obredi se v cerkvi začnejo na veliko sredo s postavitvijo božjega groba. V sredo se kristjani spominjajo, da je bil Kristus izdan, na veliki četrtek pa zadnje večerje.

Dan žalosti je veliki petek, ko Kristusa križajo in ko na križu umre. To je edini dan v letu, ko v cerkvi ni maše, oltar je brez okrasja, tabernakelj pa je odprt in prazen. Veliki petek je najstrožji postni dan. Loški kapucini so v 18. stoletju na ta dan pripravili pasijonsko procesijo, ki jo danes poznamo pod imenom Škofjeloški pasijon.

Na veliko soboto so pred cerkvijo zgodaj zjutraj prižgali ogenj, ki ga je duhovnik blagoslovil. Kose prižgane in blagoslovljene lesne gobe so ljudje hitro nesli domov in z njo so prižgali ogenj v peči in ognjišču ter na tem ognju skuhali in spekli jedi za velikonočni žegenj.

Žegenj je prvi opisal J. V. Valvsor leta 1689 (prekajena svinjina, osoljena govedina, kuhana jajca in kolač. Testo za kolač je bilo narejeno iz bele moke. Razvaljanega so namazali na prst debelo z nastrganim sirom, ki so mu dodali jajca, mleko in smetano. Nadevu so lahko pridali nekaj vina, sladkorja in rozin. Tak kolač je lahko tehtal nad 10 kil.) Že pred Valvasorjem je bilo leta 1393 v listini dominikanskega samostana v Radljah zapisano, da so

razdelili na velikonočno soboto vsem redovnicam jajca.

Sicer pa je jajce splošno razširjen star simbol, ki ga najdemo skoraj v vseh religijah sveta. Je indoevropski simbol, ki predstavlja izvor vsega stvarstva. Pri Kitajcih je imel svet, preden se je razdelil na nebo in zemljo obliko kokošnjega jajca. V Iranu jajce simbolizira stvarjenje. Nekatera ljudstva v Oceaniji verujejo, da se je prvi človek rodil iz jajca. V starih švedskih in ruskih grobnicah so arheologi našli glinena jajca, ki naj bi predstavljala nesmrtnost ali ponovno rojstvo.

Jajca so barvali že v starih kulturah na Kitajskem, Egiptu, Perziji, Grčiji v Rimu. Verjetno so bila prva jajca rdeče pobarvana, kar dokazuje izraz PIRH. Pirh je v sorodu z besedo PIROS, ki v madžarščini pomeni rdeč, v grščini ogenj, na Češkem pa pomeni – pordeti, postati rdeč. Rdeča barva pa je simbol sonca, energije, ljubezni, veselja itd.

Lupine olupljenih jajc so ponekod stresli okoli hiše, da vanjo med letom ne bi prišla kača, kušcar, polži itd.

V Škofji Loki pa so pirhe oblikovali tudi iz medenega testa, iz katerega delajo mali kruhek

Blagoslovljene jedi imajo svojo simbolno vrednost. Meso predstavlja Kristusovo telo, korenina hrena simbolizira žeblje s katerimi so ga pribili na križ, veliki kolač pa Kristusovo krono. Jajca, ki so bila včasih vedno rdeča, v krščanstvu simbolizirajo vstajenje in kaplje njegove krvi.

Skoraj po vsej Evropi prinaša pisana jajca velikonočni zajček, prastar simbol, ki ga najdemo skoraj po vsem svetu.

Po stari navadi so si fantje in dekleta ponekod že na veliko soboto

izmenjali pirhe V soboto popoldne so v škofjeloški okolici dobili fantje od deklet pirhe, pomarančo, cigaro in mali kruhek, pirh iz medenega testa, okrašen z zlato peno in drugim lepoticjem. Dekleta so poklanjale fantom mali kruhek v obliki srca, v Sorici pa je imel obliko romba, oba sta imela simbol plodnosti.

Pred vojno je bila v soboto popoldne vstajenska procesija. V procesija je šla od cerkve sv. Jakoba do ta lepga znamenja, naprej čez Spodnji trg in nato nazaj v cerkev. Za Veliko noč je veljalo, da si za procesijo skoraj moral imeni nekaj novega za obleči, lahko je bila to samo nova ruta.

Velika nedelja je velik praznik, sveti dan. Ta dan se ne dela. Ljudje so šli v cerkev k slavnostni daritvi, potem pa brž domov na velikonočni zajtrk. Na ta dan je blagoslova deležna še živina in posestvo.

Veliki ponedeljek pa je dan sprostitve. Na ta dan so ljudje lahko šli na obiske, znano je reklo - »V Emavs gremo« – tam se je Jezus na veliki ponedeljek prikazal dvema učencema. Na Veliki ponedeljek je čas tudi za priljubljene igre s pirhi: turčanje, valičanje in sekanje. Žegen so marsikje jedli še ves teden do »male velike noči« ali Bele nedelje, ki je sklenila velikonočno slavlje.

Prispevek je pripravila Mojca Šifrer Bulovec.



FRANJA TAVČAR, 1893  
svinčnik, papir, 51 x 41 cm, LM UZ/90  
(Foto:Tihomir Pinter)

V Loškem muzeju je na ogled nova stalna zbirka del Ivana Groharja, ki jo je muzej pripravil v letu 2017, natanko ob 150. letnici njegovega rojstva. Posvečena je Groharjevi tesni povezanosti s Škofjo Loko, ki ga je navdihovala in pustila neizbrisen pečat v njegovi umetnosti.

Ivan Grohar (15. 6. 1867– 19. 4. 1911) velja za pomembnega predstavnika slovenskega impresionizma ter za enega ključnih umetnikov na prelomu stoletij, ki so popeljali takratno slovensko umetnost v modernizem 20. stoletja. Grohar je pomemben del svojega življenja preživel v Škofji Loki in njeni okolici (rodil se je v vasi Sorica) ter v teh krajih ustvaril nekatera svoja najbolj znana impresionistična dela. Čeprav ga danes poznamo kot mojstra krajine, je v svojem kratkem življenju ustvaril tudi nemalo slikovitih podob ljudi. Po slednjih je sicer manj znan, a njegovi portreti in figuralna dela z nabožno vsebino predstavljajo pomemben del njegovega opusa. Z njimi je začel svojo umetniško pot, sprva preizkušal realistični slog, postopoma pa vanje vnašal tudi prvine svojega značilnega, kasnejšega simbolizma in impresionizma. Zlasti v zgodnjem obdobju so ta dela, ki so nastajala večinoma po naročilu, predstavljala vir zaslužka, hkrati pa tudi močen ustvarjalni poligon, kjer je Grohar izbrusil svojo slikarsko potezo. Zanimala ga je ekspresija človeškega izraza, zlasti blizu mu je bil žanrski portret, ki ga je pogosto prenašal tudi v dela z religiozno vsebino.

Pričujoča razstava predstavlja zbirko Groharjevih del iz njegovega zgodnjega obdobja, zlasti portretov in slik z nabožno vsebino, ki jih hrani Loški muzej in je poklon Škofje Loke Groharju kot umetniku in osebnosti.

Prispevek je pripravila Barbara Sterle Vurnik.



## 23. april, Svetovni dan knjige

### Muzejska knjižnica v letu 2017

Muzejska knjižnica sodi med slovenske specialne knjižnice s področja kulture. Hrani nad 23.000 enot knjižnega gradiva, od tega nad 15.000 enot strokovne literature s področja muzejskih strok - arheologije, etnologije, zgodovine, kulturne zgodovine, umetnostne zgodovine, likovne umetnosti, muzeologije, muzejske pedagogike in andragogike, konservatorstva in restavratorstva - in nad 8.000 enot starejšega knjižnega gradiva. S svojim delovanjem knjižnica podpira strokovno delo muzejskih sodelavcev, odprta pa je tudi strokovni javnosti.

Knjižno gradivo pridobiva predvsem z darovi in zamenjavo. Kot način pridobitve prevladuje zamenjava s sorodnimi ustanovami, muzeji, galerijami in arhivi. Teh je trenutno 45 iz Slovenije in 25 iz tujine: Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine, Španije, Avstrije, Nemčije, Italije, Češke in Slovaške. V zamenjavo jim knjižnica pošilja muzejske razstavne kataloge in zbornik Loški razgledi, ki ga ob finančni podpori občine izdaja Muzejsko društvo Škofja Loka. V letu 2017 je bilo v muzejsko knjižnico pridobljenih 153 enot knjižnega gradiva, od tega 113 monografij in 40 periodičnih publikacij. Od tega z zamenjavo 124 enot (95 monografij in 29 periodičnih



publikacij), z nakupom 6 enot (6 periodičnih publikacij) in kot dar 23 enot (18 monografij in 5 periodične publikacije).

Od decembra 2015 je muzejska knjižnica polnopravna članica knjižnično-informacijskega sistema Cobiss. V letu 2016 je bilo v ta sistem vnesenih 1.375 enot strokoven literature iz muzejske knjižnice, od tega 708 monografij in 667 serijskih publikacij. V letu 2017 je bilo vnesenih 1.050 enot, od tega 595 monografij in 455 serijskih publikacij. Skupaj je bilo ob koncu leta 2107 uporabnikom Cobiss-a na voljo 2.425 enot strokovne literature iz muzejske knjižnice, od tega 1.303 monografij in 1.122 serijskih publikacij.

V okviru muzejskega prostovoljskega projekta muzejska knjižnica sodeluje z Marinkino knjižnico, ki deluje pri Društva upokojencev Škofja Loka. Gospa Nevenka Mandić Orehek, knjižničarka Marinkine knjižnice kot muzejska prostovoljka enkrat tedensko prihaja v muzejsko knjižnico, kjer prevzema zapise iz vzajemne baze Cobib.si ter jih vnaša v lokalno muzejsko bazo Cobiss. Tako pripomore, da so knjige iz muzejske knjižnice na voljo tudi uporabnikom sistema Cobiss. V okviru prostovoljskega projekta se od leta 2016 tudi nalepke za opremo muzejskega knjižnega gradiva tiskajo na tiskalniku Marinkine knjižnice.

Prispevek je pripravila Mira Kalan.

## SPREMLJAJTE NAS:

Vsak ponedeljek nas lahko poslušate v oddaji Muzejski zapiski na Radiu Sora, kjer predstavljamo naše aktualno delo in zanimivosti iz muzeja.

Lahko nas všečkate tudi na Facebooku in nam sledite na Instagramu.



Če ne želite več prejemati obvestil Loškega muzeja, nam to lahko sporočite po elektronski pošti na e-naslov [pr@loski-muzej.si](mailto:pr@loski-muzej.si) z besedo ODJAVA.